

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

kelig stort til at bære den udvidelse af det administrative apparat, som dets oprettelse vil betyde, men jeg synes, vi skal have spørgsmålet nøje undersøgt og overvejet inden lovforslagets fremsættelse.

Endelig spørgsmålet om finansieringen. Jeg har ved tidligere lejligheder gjort mig til talsmand for den opfattelse, at man bør gå bort fra licensfinansieringen, sådan at man i stedet fremskaffer de nødvendige midler til Danmarks radio over de almindelige skatter. Det har jeg gjort, fordi licensen efterhånden har nået en sådan størrelse, at den virker urimelig tyngende på folk med små indtægter. Med den udbredelse, som radio og fjernsyn har og yderligere vil få, må spørgsmålet om overgang til skattefinansiering nødvendigvis melde sig, og det vil naturligvis blive endnu mere aktuelt i takt med fremtidige licensforhøjelser f. eks. i forbindelse med etableringen af et tv-2, hvor licensens stigning i stadig højere grad vil være en kopskat, som vender den tunge ende nedad.

Det er imidlertid indlysende — og det synes jeg man bør understrege — at gennemførelsen af en sådan nyordning ikke kan finde sted fra den ene dag til den anden. Den kræver tekniske forberedelser, og ændringen må tilpasses den aktuelle økonomiske situation i landet som helhed.

Jeg har tidligere stærkt fremhævet nødvendigheden af, at der tilsikres Danmarks radio en meget betydelig uafhængighed, og derfor er det også en selvfølge, at jeg ikke forestiller mig, at en eventuel skattefinansiering skulle betyde, at Danmarks radio gøres til en statsinstitution. Tværtimod måtte man ved overgang til en sådan finansieringsform ofre ganske særlig opmærksomhed på spørgsmålet om, hvordan man ved lovgivningen kan sikre institutionen en fri og uafhængig stilling, og muligheden af at organisere Danmarks radio som et aktieselskab eller en anden form for selvstændig institution må gå ind i overvejelserne.

For mig er det en given ting, at det vil være rigtigst at overgå til finansiering over skatterne. På den anden side vil jeg understrege, at Danmarks radio er en institution af en sådan karakter og af en sådan betydning for vort samfund, at det er vigtigt, at der er en bred politisk tilslutning til en så

radikal ændring af finansieringsgrundlaget. Det vil derfor afhænge af de synspunkter, der kommer frem under den kommende tids debat, om en almindelig overgang til skattefinansiering vil komme til at indgå i det lovforslag, der skal fremlægges.

Men lovforslaget vil imidlertid under alle omstændigheder komme til at indeholde hjemmel for en gennemførelse af de forslag, som radiokommissionen og radiatorådet har stillet om skattefinansiering af særlige dele af radio- og tv-virksomheden, nemlig undervisningen og kortbølgeudsendelserne. De opgaver, som foreligger på disse to områder, bør betragtes som statsopgaver, og udgifterne hertil bør dækkes gennem statsbevillinger — således som det også er tilfældet i en lang række lande, der i øvrigt arbejder med licensfinansieret radio og tv. For dette finansår drejer det sig om ca. 15,3 mill. kr. for undervisningsvirksomheden og ca. 1 mill. kr. for kortbølgeudsendelserne.

Jeg vil især fremhæve betydningen af, at man får afklaret spørgsmålet om finansieringen af undervisningsvirksomheden, fordi dette er en forudsætning for, at man kan komme i gang med løsningen af de store opgaver, som ligger på dette felt, ikke mindst i forbindelse med voksenundervisningen.

Når man tager i betragtning, hvor anstrengt kapaciteten er i store dele af uddannelsessektoren, hvor stort behovet er for omskoling og efteruddannelse af voksne, og hvor meget undervisningen vil kunne billiggøres ved en rationel udnyttelse af radio og tv i uddannelsen, må det stå som noget ganske klart, at vi hurtigst muligt bør skabe de nødvendige forudsætninger for, at disse medier kan sættes i stand til at løse deres opgaver på uddannelsesområdet.

Bortset fra finansieringsproblemet må det også afklares, hvorledes Danmarks radios undervisningsvirksomhed skal opbygges og koordineres med den øvrige undervisning i samfundet. Jeg kan helt tilslutte mig den opfattelse, som bl. a. radiokommissionen har givet udtryk for: at Danmarks radio foreløbig bør påtage sig — i samarbejde med undervisningsministeriet — at opbygge en voksenundervisning i radio og tv, og at der først senere tages stilling til, om det vil være praktisk at organisere undervisningen i en særlig institution uden for Danmarks radio,